

Wywiad numeru

Zapraszamy Czytelników do przeczytania wywiadu z **Adamem Miąsikiem** (kl. VI) który jest finalistą Konkursu Przedmiotowego z Biologii, organizowanego przez Kuratorium Oświaty w Rzeszowie.

- Cześć, Adam! Jaka była Twoja reakcja, gdy dowiedziałeś się, że jesteś finalistą konkursu kuratorskiego z biologii?

- **Bardzo się ucieszyłem, że udało mi się przejść zarówno pierwszy, jak i drugi etap konkursu z biologii. Jestem bardzo zadowolony, że czas, który poświęciłem na naukę, nie poszedł na marne. Teraz czekam na wyniki trzeciego etapu. Zobaczymy, co przyniesie najbliższa przyszłość.**

- Co skłoniło Cię do wzięcia udziału w tym konkursie?

- **Biologia to nauka o życiu, o świecie, który mnie otacza, o nas samych. Do wzięcia udziału w konkursie z biologii zachęciła mnie moja nauczycielka Pani Malwina Kwiecień i moja mama, która sama była laureatem konkursu kuratorskiego. Jej wiedza i zaangażowanie były bardzo pomocne i chciałbym w tym miejscu Jej za wszystko bardzo podziękować. O samych konkursach kuratorskich dowiedziałem się już jakiś czas temu od kuzyna Antka, który obecnie uczy się w Tanzanii w międzynarodowej szkole średniej, a sam - będąc w szkole podstawowej - był laureatem dwóch konkursów przedmiotowych.**

- Jak przygotowujesz się do konkursu?

- **Praca, praca, powtórka, systematyczność, praca. Biologia to bardzo rozległa dziedzina wiedzy, trzeba zaopatrzyć się w książki, testy, zbudować sobie plan działania, by zdążyć z materiałem. Następnie trzeba ten plan zrealizować, dzień po dniu.**

- W czym miałeś największe trudności podczas przygotowywania się do konkursu?

- **najbardziej obawiałem się, czy uda mi się nadrobić materiał z dwóch ostatnich klas - siódmej i ósmej. Trzeba mieć świadomość, że konkurs kuratorski wymaga czytania informacji nawet tych napisanych drobnym druczkiem, nie tylko z jednej książki.**

- Czy myślisz, że uda Ci się zdobyć tytuł laureata?

- **Jestem uczniem szóstej klasy, dla mnie dotarcie do finału to już bardzo duże osiągnięcie. Jestem już po ostatnim etapie i jestem z siebie zadowolony. Czas pokaże...**

- Czy planujesz powiązać swoją przyszłość z biologią? Jeśli tak, to w jaki sposób?

- **Na pewno wiedza z biologii przyda mi się w przyszłości. To dziedzina wiedzy, która otwiera możliwości rozwoju naukowego. Najpierw szkoła średnia, a później studia, może medycyna...**

- Jakie masz zainteresowania?

- **Lubię grać w siatkówkę, w piłkę nożną, koszykówkę, grać na gitarze, jeździć na rowerze, czytać książki wieczorami. Lubię podróżować, poznawać świat. Jak wszystkich młodych ludzi interesują mnie także gry komputerowe i wirtualny świat multimedialny. Wszystko to stanowi mieszankę, która tworzy życie nastolatka. Jest dobrze.**

- Jesteś aktywnym redaktorem naszej gazetki. Czy w tym wydaniu „To i Owo” także coś ciekawego przygotujesz?

- **Ten wywiad ze mną musi wystarczyć. W ostatnim czasie priorytetem była biologia i trzeci etap konkursu. Dziękuję za wywiad, było mi bardzo miło odpowiedzieć na pytania.**

Pytania do Adasia przygotowały: Oliwia Leško i Tosia Łozińska (VIII)

SZKOLNY WOLONTARIAT

Witajcie Koleżanki i Koledzy! Szkolne Koło Wolontariatu, jak Wam pewnie wiadomo, było bardzo aktywne w ostatnim czasie, lecz niektórzy mogą nie wiedzieć o wszystkich naszych działaniach, więc pozwólcie, że przedstawię je w tym artykule.

Jak pewnie wiecie, ze względu na sytuację u naszego wschodniego sąsiada Szkolne Koło Wolontariatu zorganizowało trzy zbiórki dla uchodźców. Jedną od 1 do 3 marca, drugą od 7 do 11 marca i trzecią od 1 do 13 kwietnia. Uczniom udało się zebrać mnóstwo rzeczy niezbędnych dla uchodźców, za co jesteśmy niezmiernie wdzięczni. Zebrane pomoce przekazaliśmy do Rzeszowskiego Domu Kultury (skąd potrzebujący mogli odbierać dary) oraz do hotelu „Falcon”, który przekazał produkty za granicę. Zbieraliśmy również gumowe klapki, które wraz z konserwami przekazaliśmy do sklepu „Fullmarket”, gdzie nocowali potrzebujący. Wolontariusze wykonali także kartki z życzeniami, które wraz z zebranymi grammi planszowymi trafiły do świetlicy dla dzieci z Ukrainy zorganizowanej w Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania. Ze względu na sytuację w Ukrainie został także zmieniony plan działań Koła Wolontariatu i akcja zbierania szczoteczki i past dla dzieci z Afryki została przeniesiona na maj.

29 kwietnia odbyła się akcja „Pola Nadziei” polegająca na zbieraniu pieniędzy dla podopiecznych hospicjum. Każdy, kto wspomógł zbiórkę, otrzymał symbolicznego papierowego żonkila. Kwiaty przygotowali nasi wolontariusze. W ramach tej akcji w każdej klasie odbyły się także zajęcia na temat zadań i roli hospicjum.

Dziękuję za uwagę i życzę Wam satysfakcji z pomagania innym!

Łukasz Łoziński, VIII

Kącik cukierniczy

Przepis na ciasteczka bananowo-owsiane z nutellą.

- składniki: 3 banany, średniej wielkości
- 190 g płatków owsianych
- 100 g nutelli

Banany rozgnieść widelcem. Dodać płatki owsiane, nutellę i wymieszać widelcem. Odstawić na 10 minut.

Płaską blachę wyłożyć papierem do pieczenia. Nabierać łyżką ciasto i wykładać porcje ciastek na blachę, w niedużych odstępach /1 porcja = 1 łyżka (15 ml)/. Lekko spłaszczyć.

Ciastka bananowo – owsiane z nutellą piec w temperaturze 170°C (z termoobiegiem) przez 12 – 15 minut. Wyjąć, wystudzić.

źródło przepisu:
moje wypieki

Kącik cukierniczy przygotowała Amelia Maruszak, VI

Moje wspaniałe hobby

Jestem Hania, mam osiem lat i chodzę do drugiej klasy. Ci, którzy mnie znają, wiedzą, że kocham konie całym sercem, dlatego chciałabym opowiedzieć trochę o nich.

Nauczyłam się jeździć konno, kiedy miałam cztery lata. Mój wujek ma swoje konie i nauczył mnie, jak się nimi opiekować. Regularnie uczęszczam na lekcje jazdy konnej i każdą wolną chwilę przeznaczam na to wspaniałe - moim zdaniem - hobby. Konie nazywane są najszlachetniejszymi stworzeniami i łatwo zrozumieć, dlaczego. Kiedyś zabierały ludzi na polowania, pomagały transportować dobytek, chorych, starszych czy dzieci, a także towarzyszyły walczącym na polu bitwy. Do dziś są

wspaniałymi towarzyszami człowieka. Dla najmłodszych kontakt z koniem jest często niezastąpionym źródłem pomocy, dlatego warto poznać możliwości i korzyści płynące z obcowania z tymi zwierzętami. Dzięki hipoterapii pacjentom jest łatwiej pokonywać lęki, budować więzi, wyrażać swoje emocje i komunikować się ze światem. Rehabilitacja poprzez hipoterapię pomaga nie tylko dzieciom zmagającym się z autyzmem, zespołem Downa czy porażeniem mózgowym, ale także z nieprawidłowym wzorcem chodu czy po amputacjach.

Ciekawostki o koniach :

- Przodek dzisiejszych koni był wielkości lisa. Żył na ziemi 50 mln lat temu. Nie było już wtedy dinozaurów!
- Na ziemi żyje około 200 ras tych wspaniałych zwierząt. Niektóre z nich żyją na wolności - w stadach - a niektóre rasy zostały udomowione przez człowieka.
- Jedną z najmniejszych ras jest kuc szetlandzki, natomiast największe konie są rasy Shire. Najwyższy udokumentowany koń był rasy Shire. Mierzył około 230 cm w kłębie i ważył 1500 kg.
- Koń potrafi chodzić i biegać już kilka godzin po narodzinach.
- Ciąża konia trwa od 340 do 350 dni, a większość wyźrebień ma miejsce w nocy. Karmiące klacze rozpoznają swoje źrebię po zapachu.
- Oczy konia są półtora razy większe od oczu dorosłego człowieka.
- Żrebaki mają zęby mleczne. Klacze posiadają 36 zębów, a samce konia mają 40 zębów.
- Zęby konia rosną około 4 mm rocznie i są systematycznie ścierane podczas jedzenia.

- Uszami konia porusza aż 16 mięśni, dzięki temu koń może obrócić każde ucho o prawie 180 stopni.
- Koń słyszy o wiele lepiej od człowieka, dlatego jest tak wrażliwy na hałas. Zwierzę pamięta barwę głosu właściciela i potrafi go bez problemu rozpoznać.
- Koń potrafi świetnie pływać. Nie utopi się, dopóki jego uszy będą wystawać nad powierzchnię wody.
- Dorosły koń, żeby normalnie funkcjonować, potrzebuje jedynie trzech godzin snu w ciągu doby.
- W stadzie nigdy nie śpią wszystkie konie. Zawsze przynajmniej jeden koń czuwa i alarmuje pozostałe zwierzęta w razie niebezpieczeństwa.
- Konie z reguły lubią kwaśny i słodki smak. Najlepiej dać zwierzętowi kwaśne jabłko lub marchewkę do przegryzienia.
- Przeciętna długość życia konia wynosi 25-30 lat. Najstarszy koń żył 62 lata.

Hania Wojdanowska, IIa

Wszystkich Czytelników, którzy chcieliby opowiedzieć o swoim hobby, zachęcamy do napisania artykułu. Najciekawsze teksty wydrukujemy w naszej gazecie!

Warto przeczytać!

Opowieść, o skarpetce która zaprzyjaźniła się z klaczą i jeździła na zawody

Była sobota, mała Be razem z rodzicami pojechała oglądać zawody jazdy konnej. Be miała na stopach skarpetki z konikiem, ponieważ zawsze je zakładała, gdy jechali do stajni. Wieczorem, gdy skarpetki leżały w koszu z brudną bielizną, prawa skarpetka powiedziała do swojej siostry:

- Nie chcę tak tu siedzieć, chcę jeździć konno!

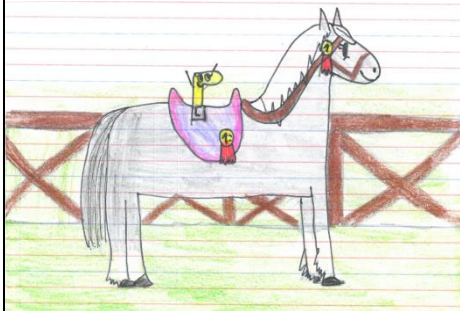
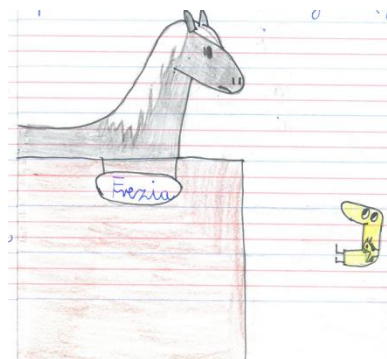
I szybko uciekła przez dziurę pod pralką. Skarpetka trochę błędziła, aż wreszcie znalazła drzwi z napisem: „Stajnia”. Gdy weszła do środka, zobaczyła wokół siebie boksy, w których stały konie. Idąc wzdłuż korytarza, czytała imiona koni:

-Meduza, Burza, Pirat, Abroken, Frezja.

Skarpetce najbardziej spodobała się Frezja. Była szara, a jej grzywa, ogon i końcówki kopyt - białe. Jej oczy wydawały się bardzo smutne, ponieważ klacz miała słaby kręgosłup i żaden człowiek nie mógł na niej jeździć. Skarpetce zrobiło się żal Frezji, więc się z nią zaprzyjaźniła. Następnego dnia skarpetka poprosiła instruktora jazdy

konnej, aby nauczył ją jeździć na Frezji. Skarpetka była lekka i Frezja mogła z nią galopować. Po kilku lekcjach skarpetka nauczyła się pięknie jeździć konno. Przyjaciółki postanowiły wziąć udział w wyścigach konnych, bo to było ich wielkie marzenie. Wystartowały i zdobyły pierwsze miejsce!

Odtąd skarpetka zamieszkała w stajni i razem Frezją często brały udział w wyścigach.

Anna Latosińska, I Ib

Opowieść o skarpetce, która pomogła podwodnemu światu

Dzisiaj mała Be miała wielką ochotę popływać na basenie, prosiła mamę, żeby tam poszły. Skarpetkom też ten pomysł się spodobał. Mama musiała się zgodzić, ponieważ i skarpetki, i mała Be skakały i prosiły przy każdej możliwej okazji. Gdy Be i mama poszły na basen, niebieskie skarpetki w fale siedziały smętnie na dnie kosza z brudną bielizną. Prawa niebieska skarpetka powiedziała do swojej siostry bliźniaczki:

- Ja też chcę popływać, uciekam stąd.

Szybko zniknęła w dziurze pod pralką. Szła długim korytarzem i znalazła drzwi, za którymi coś szumiało. Gdy je otworzyła, zobaczyła wielkie morze. Szła wzdłuż plaży i zauważyła siedzącą na kamieniu małą syrenkę, która pięknie śpiewała. Skarpetka nie mogła uwierzyć w to, co widzi. Syrenka miała żółte włosy, niebieski ogon i piękny głos. Nagle skarpetka zobaczyła, że ktoś robi zdjęcie syrence. Był to zły człowiek, który chciał pokazać ludziom, że syreny istnieją. Skarpetka wiedziała, że jak ludzie dowiedzą się o istnieniu syren, będą na nie polować. Rzuciła się na fotografa, a on wpadł do wody. Wtedy jego aparat zepsuł się i zniknął na dnie morza. Fotograf szybko uciekł, a syrenka podziękowała skarpetce za uratowanie ich tajemnicy.

Odprowadziła skarpetkę do jej świata, a królowa mianowała skarpetkę strażniczką Podwodnego Królestwa.

Anna Latosińska, I Ib

Opowieść o skarpetce, która została wolontariuszem i pomogła małym uchodźcom z Ukrainy

W koszu na pranie leżała kolorowa, frotowa skarpetka. Miała na sobie wielobarwne paski, a na piętce - dwie dziurki, które przypominały okulary. Skarpetka była bardzo samotna, gdyż jej siostra dawno temu stała się przytulnym śpiworkiem dla małego misia – ulubionej zabawki Adasia.

Pewnego dnia postanowiła więc zmienić swoje życie na lepsze i wyruszyć w drogę w poszukiwaniu przygód. Wskoczyła do dziury za pralką i ciemnym, długim korytarzem szła i szła przez kilka nocy i dni. W końcu zmęczona zasnęła. Obudziło ją stukanie - jakby ktoś toczył olbrzymie koło po rurach - i gwizd, niczym gwizdka w czajniku. Zaciekawiona tymi odgłosami szła w ich kierunku. Im dalej podążała, tym hałas stawał się większy. W końcu kratką wentylacyjną udało jej się wydostać na zewnątrz. Stała na środku wielkiego holu. Wokół niej było mnóstwo ludzi, którzy coś głośno do siebie mówili. Niestety, skarpetka nie rozumiała ani słowa. Kiedy podniosła głowę, zauważyła napis: „DWORZEC KOLEJOWY”. Zrozumiała wtedy, co to za odgłosy słyszała. Przypomniała sobie wycieczki z Adasiem i jego tatą, który był kolejarzem i często zabierał syna na przejażdżki.

W pewnej chwili zauważyła małą dziewczynkę, która głośno płakała. Skarpetka wskoczyła jej szybko na ramię i zapytała, co się stało. Dziewczynka chlipała: „Mama, mama”. Skarpetka zrozumiała, że ta mała istota zgubiła swoją mamę. Nie czekając ani chwili, otarła łzy dziewczynki. Potem zaprowadziła ją do dobrych ludzi, którzy odnaleźli jej rodziców. Wkrótce skarpetka zorientowała się, że na dworcu jest więcej dzieci, które się zgubiły. Pomagała im znaleźć swoje rodziny.

Od tej chwili skarpetka nigdy więcej nie czuła się samotna. Wręcz przeciwnie – czuła się potrzebna i była pewna, że robi coś bardzo ważnego.

Dawid Pruchnicki, IIb

Opowiadania o skarpetkach powstały po lekturze książki Justyny Bednarek pt. „Niesamowite przygody dziesięciu skarpetek”.

Z Pamiętniczka Uroczego Chomiczka (Czyli kilka słów o rzeczach, które lubię)

Cześć, to ja Angela. Wiem, że zbyt często się chwale, ale ostatnio stało się coś pięknego!

Właśnie dostałam wielkie pudło. Pewnie już domyślicie się, co w nim było. Same przysmaczki. Całe pudło smakołyków, naprawdę! Kilogram karmy Mixeramy, dwa opakowania prosa senegalskiego, truskawki liofilizowane. Poza tym suszone marcheweczki, buraczki, pomidorki, pasternak, topinambur. Oraz...moje ulubione zioła! Ale znajdowało się tam kilka rzeczy, które nie były jedzeniem. Był to transporterek oraz nowiutki domek.

Mama kupiła mi także jaśkowe wióry, ściółkę lnianą i sianko.

No i zostało puste pudło. Ale moja pani jeszcze wyczyściła mi klatkę. Teraz sobie śpię w nowym domku ze świeżutką ściółką i jak tu nie być szczęśliwym...

Pozdrawiam wszystkich - Wasza szczęśliwa Angela!

Lena Sierżęga, IIIa

Mój, twój, nasz Rzeszów...

Jednym z patronów 2022 roku Sejm RP ogłosił Ignacego Łukasiewicza - wybitnego naukowca i odkrywcę, wizjonera, działacza niepodległościowego, społecznika i dobrego człowieka, prowadzącego bez rozgłosu szeroką działalność filantropijną. Przez większą część swojego życia Łukasiewicz związany był z naszym regionem – Podkarpaciem, a także z naszym miastem – Rzeszowem. Dlatego właśnie jemu poświęcamy naszą rubrykę w tym numerze gazetki.

O Ignacym Łukasiewiczu słów kilka...

Ignacy Łukasiewicz urodził się w 1822 r. w Zadusznikach koło Mielca.

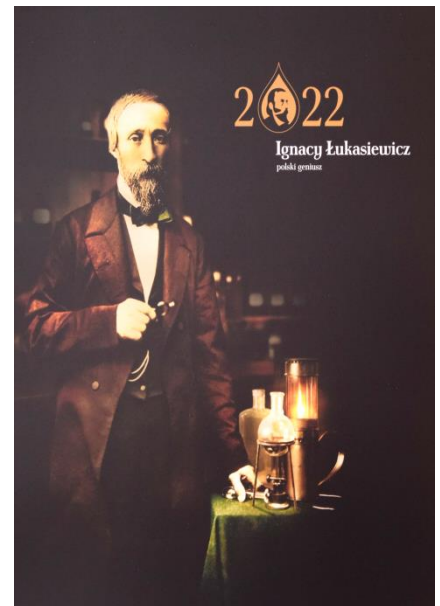
W latach 1836-1840 pracował jako praktykant aptece Antoniego Swobody w Łańcucie.

W tym czasie rozpoczęła się także jego działalność w organizacjach demokratyczno-niepodległościowych.

W 1840 Łukasiewicz zdał egzamin tyrocynalny i awansował na pomocnika aptekarskiego.

Przez następnych sześć lat pracował w Rzeszowie jako pomocnik aptekarski u Edwarda Hübla, cały czas doksztalając się w zawodzie aptekarza.

W sierpniu 1848 podjął pracę w aptece „Pod Żółtą Gwiazdą” we Lwowie, której właścicielem był Piotr Mikolasch. Rozpoczął też studia na Uniwersytecie Jagiellońskim, a dyplom magistra farmacji uzyskał na Uniwersytecie Wiedeńskim 30 lipca 1852 r.

Po studiach powrócił do Lwowa, aby kontynuować pracę w aptece Mikolascha. Wspólnie ze swoim ukraińskim kolegą Janem Zehem na przełomie 1852 i 1853 roku otrzymał naftę metodą frakcjonowanej destylacji. Nafta, użyta w zaprojektowanej przez Łukasiewicza lampie, oświetliła wystawę apteki.

31 lipca 1853 r. lampę naftową po raz pierwszy wykorzystano w szpitalu na lwowskim Łyczakowie, by w nocy przeprowadzić pilną operację. Datę tę przyjmuje się za początek przemysłu naftowego na świecie.

Na początku roku 1854 Łukasiewicz **przeniósł się do Gorlic. W tym roku w gorlickiej dzielnicy Zawodzie zapłonęła pierwsza na świecie uliczna lampa naftowa.** Łukasiewicz rozpoczął tam pracę w miejscowej aptece Jana Tomaszewicza. Jednocześnie zaczął zakładać pierwsze spółki i kopalnie ropy, które powstały w następnych latach w rejonie **Gorlic, Jasła i Krosna.**

W tym samym roku Ignacy Łukasiewicz założył także pierwszą na świecie kopalnię ropy naftowej w Bóbrce koło Krosna. W czasach Łukasiewicza Polska była na czwartym miejscu pod względem wydobycia ropy naftowej na świecie!

Po kilku latach, w 1857 roku, **otworzył rafinerię w Kłęczanach** koło Nowego Sącza, W latach 1868–1881 Łukasiewicz zainicjował powstanie kilku kopalni nafty w Beskidzie Dukielskim i w Gorlickim, otworzył leczniczy zakład kąpielowy jodowo-bromowy, a w Chorkówce - kaplicę dla miejscowej ludności. Za swoje zasługi Ignacy Łukasiewicz jeszcze za życia otrzymał **honorowe obywatelstwo miasta Jasła i Krosna.** W roku 1873 papież Pius IX za działalność charytatywną nadał mu tytuł Szambelana Papieskiego, odznaczając go Orderem Św. Grzegorza.

Ten wielki człowiek zmarł 7 stycznia 1882 roku w wyniku ciężkiego zapalenia płuc. Został pochowany na cmentarzu w Zręcinie koło Krosna.

Maja Sikora, VIIb

„Podróże po Podkarpaciu”

W marcu bieżącego roku odbył się IV Powiatowy Konkurs Krajoznawczy „Podróże po Podkarpaciu” pod hasłem „Wycieczka do Krosna i Bóbrki”, zorganizowany przez Szkołę Podstawową nr 2 w Rzeszowie pod honorowym patronatem m.in. Prezydenta Miasta Rzeszowa.

W konkursie tym uczennica klasy VIIb Maja Sikora zajęła drugie miejsce. Serdecznie gratulujemy! Część swojej pracy Maja poświęciła Ignacemu Łukasiewiczowi, który – jak już wiecie – był związany z tymi miejscami.

Powitanie wiosny w Czarnorzecko-Strzyżowskim Parku Krajobrazowym - 19 marca 2022

Po dwuletniej przerwie spowodowanej pandemią i zdalnym nauczaniem swoją działalność wznowiło Szkolne Koło Krajoznawcze PTTK nr 25.

Pierwszą wycieczką była coroczna wyprawa w poszukiwaniu wiosny organizowana przez Rzeszowski Oddział PTTK. W sobotniej wycieczce uczestniczyli uczniowie z klas: 4a, 5a i 5b.

Pierwszym punktem była cerkiew greckokatolicka w Bonarówce oraz położony w jej pobliżu cmentarz. Przez kolejne kilka godzin wędrowaliśmy dzielnie do Brzeżanki zielonym szlakiem przez las oraz pasmem Pogórza Strzyżowskiego, skąd podziwialiśmy zachwycające widoki okolicy, zwłaszcza że sprzyjała nam pogoda – był piękny, słoneczny dzień.

W lesie w niektórych miejscach zalegał jeszcze śnieg, ale można było również zauważyć pierwsze oznaki wiosny: pączki na drzewach, wiosenne kwiaty i motyle. W trakcie wędrowki pan przewodnik opowiadał nam ciekawostki o budzącej się do życia przyrodzie.

Po dotarciu do celu - do leśniczówki Koła Łowieckiego

„Szarak” czekały już na nas pyszne ciastka i kiełbaska z grilla oraz zabawa na świeżym powietrzu. Wykonaliśmy również tradycyjną ekologiczną marzannę.

Następna wycieczka z cyklu „Powitanie wiosny” już za rok!

Opracowała Monika Grędziaż
(opiekun SKKT PTTK nr 25)

Dzień Bezpiecznego Internetu – podsumowanie

Z okazji Dnia Bezpiecznego Internetu dla uczniów klas 4-8 zostały zorganizowane dwa konkursy. Pierwszy z nich polegał na wykonaniu w dowolnym programie graficznym emotki pt. „Strażnik Internetu”. Spośród wszystkich nadesłanych prac uczniowie wraz z nauczycielami wyłonili te, które - ich zdaniem - były najciekawsze. Zwycięzcy zostali nagrodzeni dyplomami oraz atrakcyjnymi nagrodami.

1 miejsce

Przemysław Ziąja kl. 8

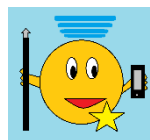
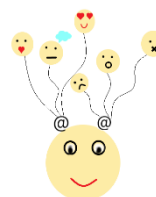
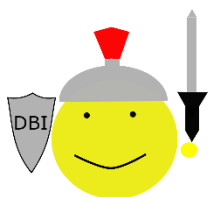
2 miejsce

Antonina Łozińska kl. 8

3 miejsce

Olga Szczerba kl.5b

Z okazji Dnia Bezpiecznego Internetu odbył się również e-turniej pt. „Cyberbezpieczni - Ja, Ty, My!”. Wszyscy uczniowie mogli sprawdzić w nim swoją wiedzę z ogólnych zasad związanych z bezpiecznym korzystaniem z Internetu, z uwzględnieniem takich obszarów jak: social media, bezpieczne strony internetowe, wysyłanie wiadomości email, prawa autorskie, zasady haseł, cyberzagrożenia.

Zwycięstwo wywalczyli następujący uczniowie:

W kategorii klas 4-5:

Miejsce 1 - Franciszek Urban kl. 4a

Miejsce 2 - Jacek Skimina klasa 4a

Miejsce 3 - Tobiasz Piątek klasa 5a

W kategorii klas 6-8:

Miejsce 1 - Maja Sakra kl. 8

Miejsce 2 - Cezary Otulak kl. 7a

Miejsce 3 - Radosław Kozak kl.8

Serdecznie gratulujemy! Uczniowie, którzy rozwiązywali test, wykazali się dużą wiedzą i z powodzeniem poradzą sobie w wirtualnym świecie, a wszystkich pozostałych zachęcamy do poszerzania swoich wiadomości z zakresu cyberbezpieczeństwa. Odwiedźcie np. strony:

www.sieciaki.pl

· www.safeinternet.pl

· www.dbamomozasieg.pl

Kącik religijny

Witajcie!

Zapraszam najpierw do zabawy. Wpisz literki w odpowiednie kratki. Słowa, które powstaną, są związane z zagadnieniem, które chciałabym w tym numerze gazetki poruszyć.

--	--	--	--	--	--

Ę W T I Ś O

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

S E M R I Z I A D Ł I O

--	--	--	--	--	--

O B E O Ź G

Święto to ustanowił św. Jan Paweł II 30 kwietnia 2000 r. Obchodzimy je w pierwszą Niedzielę po Wielkanocy. Papież, ogłaszając to Święto, wypełnił prośbę Pana Jezusa, przekazaną przez Siostrę Faustynę – Sekretarkę Bożego Miłosierdzia.

Pragnę, aby święto Miłosierdzia było ucieczką i schronieniem dla wszystkich dusz, a szczególnie dla biednych grzeszników. W dniu tym otwarte są wnętrzości miłosierdzia Mego, wylewam całe morze łask na dusze, które się zbliżą do źródła miłosierdzia Mojego. Która dusza przystąpi do spowiedzi i Komunii świętej, dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar. W dniu tym otwarte są wszystkie upusty Boże, przez które płyną łaski (Dz. 699).

Jakie słowa znajdują się na obrazie Jezusa Miłosiernego? Wybierz właściwą odpowiedź.

- a) Jezu, kocham Cię b) Jezu, ufam Tobie c) Jezu, wierzę w Ciebie

Anna Borowik, katechетка

WIRTUALNA GALERIA PRAC UCZNIOWSKICH

Wiosna, ach to Ty...

Olga Szczerba kl. 5b

Mikołaj Leško kl. 5b

Adam Piętowski kl. 5b

Wiktoria Chrobak kl. 4a

Szymon Latosiński kl. 4b

Aneta Kmiotek kl. 4a

Zuzanna Radecka kl. 4a

Julia Bator kl. 4b

Amelia Możdżeń kl. 4b

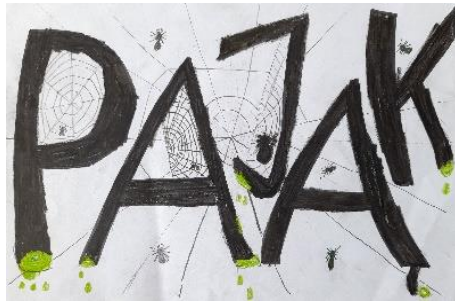

Rafał Beres kl. 4a

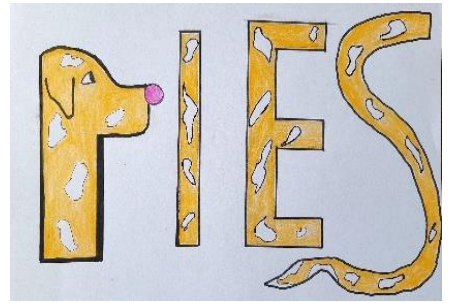
Plastyka napisu...

Amelia Maruszak kl. 6

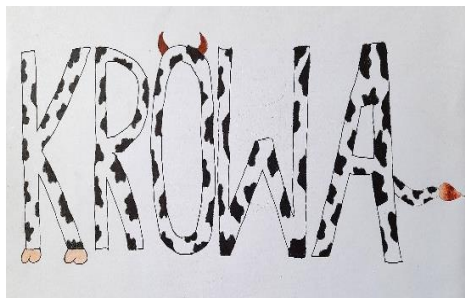
Kacper Zarzyczny kl. 6

Nina Bereś kl. 6

Jakub Durlej kl. 6

Maja Arkuszewska-Wilk kl. 6

Michał Kłyż kl. 6

Nina Bereś kl. 6

Maja Koszulińska kl. 6

Kornelia Pacholarz kl. 6

Emilia Ruszel kl. 6

Daria Kowalska kl. 6

Maja Arkuszewska-Wilk kl. 6

Malarskie rewolucje...

Nikola Tomczak kl. 7a

Natalia Zagórska kl. 7a

Milena Ramska kl. 7a

Nikola Tomczak kl. 7a

Natalia Zagórska kl. 7a

Oliwia Walentek kl. 7a

Oliwia Walentek kl. 7a

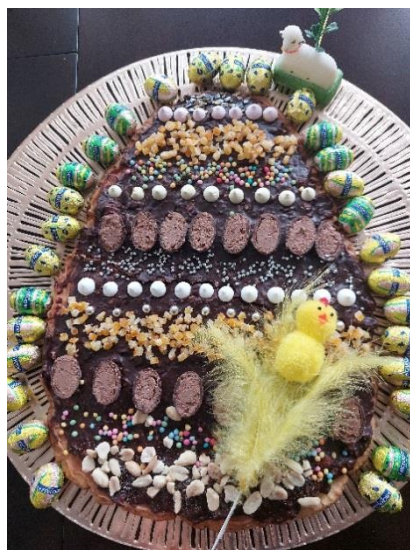

Jagoda Nowak kl. 7a

Lubimy tworzyć...

p. Anna Kozioł

p. Edyta Wróbel

p. Agata Cebula

p. Edyta Wróbel

p. Joanna Gąsior

p. Joanna Gąsior

p. Joanna Gąsior

p. Elżbieta Szara

p. Elżbieta Szara

TO I OWO ZE ŚWIETLICY

Po dwutygodniowych feriach z radością wróciliśmy do szkoły. Miło było pobyc w domu bez konieczności wczesnego wstawania i odrabiania zadań domowych, ale stęskniliśmy się za sobą i wspólnymi zabawami.

Zajęcia świetlicowe rozpoczęliśmy od obchodów **Dnia Dinozaura** przypadającego 28 lutego. Po obejrzeniu książek i przeczytaniu ciekawostek o tych prehistorycznych gadach, próbowaliśmy ulepić ich podobizny z masy solnej. Chętne osoby mogły również wziąć udział w konkursie plastycznym, w którym należało narysować portret wybranego dinozaura. Nagrodę w konkursie zdobyła Julita Błahuta z kl. 3b. Wszystkie prace można było podziwiać w naszej świetlicowej galerii.

W marcu wznowiły działalność świetlicowe **warsztaty szycia ręcznego**. Z okazji Dnia Kobiet uszyliśmy piękne tulipany, a także przygotowaliśmy ozdoby wielkanocne: kolorowe kurki i króliczki. Zajęcia te cieszą się ogromnym zainteresowaniem. Uczęszczają na nie nawet chłopcy, którzy udowadniają, że używanie igły i nitki wcale nie jest takie trudne.

Marzec minął nam również na oczekiwaniu na wiosnę. Wreszcie pogoda dopisała i mogliśmy łapać pierwsze wiosenne promyki słońca, bawiąc się na szkolnym

podwórku. W chłodniejsze dni tworzyliśmy **prace plastyczne o wiosennej tematyce**: portret Pani Wiosny, bociany oraz kwiaty wykonane metodą quillingu, czyli z pasków papieru zwiniętych w ślimaczki.

Pani Asia przygotowała dla nas również bardzo ciekawe zajęcia zatytułowane „**Jak powstaje film?**”. Podczas nich poznaliśmy tajniki tworzenia animacji oraz sami próbowaliśmy przygotować i zaprezentować wiadomości świetlicowe w Świetlica TV. Zabawa była wspaniała!

W kwietniu założyliśmy nasz **świetlicowy ogródek**. Wysialiśmy szczypiorek, pietruszkę, rzodkiewkę, a nawet słoneczniki. Po kilku dniach zaczęły kiełkować pierwsze roślinki. Rozpoczęliśmy również przygotowania do Świąt Wielkanocnych, tworząc ozdoby do sali: papierowe bazie, jajeczka oraz kurczaczki. Wzięliśmy również udział w zajęciach, podczas których mogliśmy na własne oczy zobaczyć jajko gołębia, przepiórki, kaczkę, łabędzia, a nawet strusia! Później przygotowaliśmy prace na konkurs: „Wielkanocna pisanka”, który wygrał Hubert Jagustyn z kl. IIIa.

Wstrząs mózgu (po angielsku!)

SPRING WORD SEARCH

A	A	W	A	V	F	N	T	T	D	L	A	D	Y	B	U	G	D	N	I
P	R	L	V	Y	E	T	O	R	N	U	A	J	U	N	K	R	S	W	R
R	F	C	L	E	A	V	E	S	O	G	S	N	S	E	E	D	S	E	O
I	U	E	K	C	G	L	O	G	R	I	O	R	P	I	L	W	V	A	V
L	U	N	S	R	B	U	T	T	E	R	F	L	Y	Z	E	U	N	T	K
N	R	N	I	T	R	E	E	H	B	H	M	R	F	R	S	L	Z	H	O
O	O	W	O	R	X	I	N	O	L	A	A	G	S	O	L	A	B	E	R
L	D	V	K	X	N	I	F	O	Y	K	Y	D	F	R	O	G	H	R	L
B	G	R	O	W	N	O	L	Z	Z	K	L	O	B	O	W	X	Y	Z	S
L	A	N	D	G	D	I	O	J	J	O	R	D	I	S	H	E	L	K	P
O	E	R	O	R	S	L	W	R	C	A	T	E	R	P	I	L	L	A	R
S	V	I	C	A	A	F	E	D	S	V	X	O	D	S	Y	O	H	E	I
S	O	N	E	S	T	X	R	C	R	A	Y	P	R	I	N	G	P	I	N
O	N	D	I	S	C	S	E	N	D	A	R	P	O	O	Y	N	S	I	G
M	O	B	U	G	L	U	E	G	R	A	I	N	O	H	D	K	O	K	N
N	R	O	K	L	K	N	E	W	I	P	R	O	N	L	O	Z	U	S	D

SPRING

LEAVES

GRASS

RAIN

BUG

NEST

MAY

TREE

APRIL

BIRD

SUN

FLOWER

SEEDS

GROW

WEATHER

BLOSSOM

LADYBUG

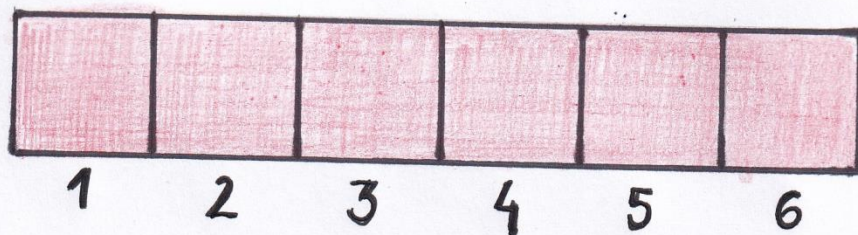
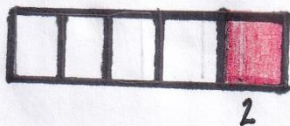
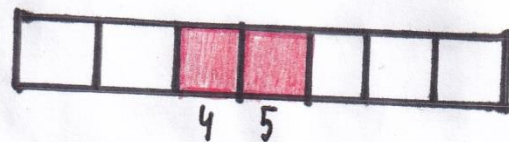
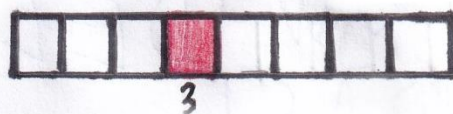
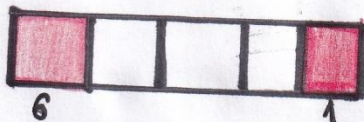
BUTTERFLY

FROG

CATERPILLAR

Created by
Franciszek Gwizdak
Aleksander Miąsik,
Igor Otulak (IIIa)

SPRING WORDS

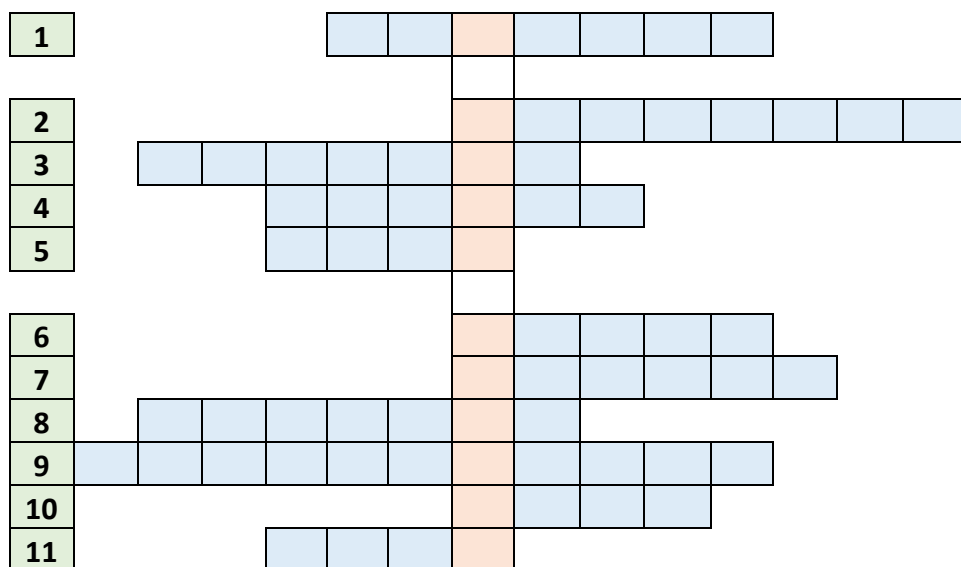

Created by Maja Kukuryk, Maria Kubasik, Alicja Motowidółko i Milena Tomczak (IIIb)

Prace klasy IIa pt.
„Zwiastuny
wiosny”

Spring Crossword

1. When you have an umbrella over your head it is...
2. Red in black dots, doesn't have a tail, that can only be ...
3. On the sky after the rain
4. We are green in the spring, we are brown, red and yellow in the autumn
5. I like to fly in the sky, I'm colourful, bye, bye!
6. I am very, very slow
7. You can find me on the road after the rain
8. We are growing from grass in the spring
9. I am so long and I have many legs
10. This is a house for birds. They lay eggs there
11. I am green and I like to jump in puddles

Lenka Sierżęga, Maja Jędrzejczak, IIIa

DWUMIESIĘCZNIK UCZNIÓW SZKOŁY
 PODSTAWOWEJ
 NR 6 W RZESZOWIE

Numer 199. przygotowali: Franciszek Gwizdak, Maja Jędrzejczak, Maria Kubasik, Maja Kukuryk, Anna Latosińska, Oliwia Leško, Antonina Łozińska, Łukasz Łoziński, Amelia Maruszak, Adam Miąsik, Aleksander Miąsik, Alicja Motowidełko, Igor Otulak, Dawid Pruchnicki, Lena Sierżęga, Maja Sikora, Maja Szykuła, Milena Tomczak, Urszula Wilk, Weronika Wróbel

Opiekun redakcji: Elżbieta Szara